Professionele standaard:

Transparantie voor Gezelschapsdieren-prakijken

Datum: 31 juli 2026

Collectief Praktiserende Dierenartsen (CPD), Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (KNMvD), Nederlandse Vereniging voor Fysiotherapie bij Dieren (NVFD) en Vedias in opdracht van Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur (LVVN).

Deze versie komt ter beschikking op 12-11-2026 en is geldig tot 12-11-2031

Inhoudsopgave

1. Inleiding **3**

2. Professionele standaard: Transparantie voor dierenartsenpraktijken **4**

2.1 Verantwoordelijkheden dierenartsenpraktijk 4

2.1.1 Openbare informatie 4

2.1.2 Communicatie over kosten 4

2.1.3 Eigenaarschap dierenartsenpraktijk en verwijzingen 5

2.1.4 Klachten en verwachtingenmanagement 5

2.2 Verantwoordelijkheden veterinaire professionals 6

2.2.1 Diagnostiek en behandeling 6

2.2.2 Geïnformeerde toestemming voor diagnose en behandeling 6

2.2.3 Voorschrijven van diergeneesmiddelen 7

3. Definities **8**

Bijlages

Bijlage 1 Wettelijk kader 10

Bijlage 2 Beroepscodes en algemene voorwaarden 11

Bijlage 3 Voorbeeld prijslijst 12

Bijlage 4 Voorbeeld kostenraming 13

Bijlage 5 Voorbeeld toestemmingsformulier 14

Bijlage 6 Achtergrondinformatie 15

1. Inleiding

Bij de diergeneeskundige dienstverlening in de zorg voor gezelschapsdieren vormt transparantie over onderzoek en behandeling en de daaraan verbonden kosten een belangrijk onderdeel van de communicatie met klanten. Deze standaard ondersteunt dierenartsen, dierenartsassistenten-paraveterinair[1] en gezelschapsdierenpraktijken bij het bevorderen van de transparantie van de veterinaire dienstverlening en de communicatie hierover.

De aanleiding voor deze professionele standaard is de Kamerbrief van de staatssecretaris van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur (LVVN) van 3 april 2025 over 'ontwikkelingen diergeneeskundige zorg'[2]. De strekking van deze Kamerbrief is dat de informatiepositie van de dierhouder verbeterd moet worden. Dierhouders kunnen dan beter een weloverwogen vrije keuze maken voor diergeneeskundige zorg. Het ministerie van LVVN heeft de veterinaire beroepsgroep (CPD, KNMvD, NVFD en Vedias) gevraagd om een professionele standaard op te stellen die leidt tot meer transparantie over tarieven van diagnostiek en behandelmogelijkheden. Het ministerie van LVVN heeft hiervoor een subsidie beschikbaar gesteld. In het rapport van de Autoriteit Consument en Markt (ACM) dat op 30 april 2026 is gepubliceerd staan eveneens aanbevelingen over transparantie naar dierhouders[3]. In navolging daarop heeft de staatssecretaris van LVVN zijn voornemens in de Kamerbrief[4] van 17 juni 2026 bekendgemaakt. Relevante aanbevelingen zijn in deze standaard meegenomen.

Verwachtingen ten opzichte van dierhouders

Dierhouders hebben zelf een belangrijke rol in de communicatie met hun dierenarts. Zo is het belangrijk dat dierhouders:

- Niet te lang wachten met het consulteren van een dierenarts om te voorkomen dat de gezondheidstoestand verslechtert en de kosten doorgaans verder oplopen;
- De adviezen van veterinaire professionals opvolgen, open en eerlijk zijn en om meer informatie vragen als dat nodig is;
- Diergeneesmiddelen toedienen volgens het behandeladvies (dosering, wijze van toedienen en behandelduur) van de dierenarts;
- Op de hoogte zijn van de spoeddienstregeling van hun dierenartsenpraktijk en alvast nadenken over vervoer van hun dier in geval van nood;
- Zich bewust zijn van verantwoord huisdierbezit bij de aanschaf, het houden en verzorgen van dieren, inclusief de gemiddelde kosten die dit met zich meebrengt.
- Voor voldoende financiële middelen zorgen wanneer zij een dierenarts consulteren. Dan wel beschikken over een ziektekostenverzekering voor hun dier(en). Aangeven wanneer zij onder bewind staan.

[1] Hierna: paraveterinair, zoals bedoeld in Wet Dieren, zie definities
[2] Kamerbrief van de staatssecretaris van LVVN d.d. 3 april 2025 over de ontwikkelingen in de diergeneeskundige zorg: https://open.overheid.nl/documenten/849f041f-ea1c-4350-821f-8b1f66211e63/file
[3] Autoriteit Consument en Markt (ACM): marktonderzoek huisdierenzorg d.d. 30 april 2026: https://www.acm.nl/system/files/documents/rapport-marktonderzoek-medische-zorg-huisdieren-acm.pdf
[4] Kamerbrief van de staatssecretaris van LVVN van 17 juni 2026 dierenwelzijn 28286-1437 'Uitvoeringsagenda diergeneeskundige zorg': https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/brieven_regering/detail?id=2026Z13369&did=2026D30245

2. Professionele standaard: Transparantie voor dierenartsenpraktijken

Het doel van deze standaard is om dierenartsen, paraveterinairen en gezelschapsdierenpraktijken te ondersteunen bij het bevorderen van transparantie van diergeneeskundige dienstverlening. De grondslag voor deze professionele standaard is het wettelijk kader, zoals vastgelegd in Europese en Nederlandse wetgeving *(zie bijlage 1)*. Verder vormen door de beroepsgroep opgestelde Codes en algemene voorwaarden de basis voor deze professionele standaard *(zie bijlage 2)*. Er kunnen zich in de praktijk omstandigheden voordoen waardoor er op bepaalde punten onderbouwd van deze standaard wordt afgeweken.

2.1 Verantwoordelijkheden dierenartsenpraktijk

2.1.1 Openbare informatie

Dierhouders oriënteren zich bij de keuze voor een dierenartsenpraktijk ook op de kosten van diergeneeskundige zorg. Een toegankelijke en actuele tarievenlijst draagt bij aan het vertrouwen van dierhouders in de veterinaire beroepsgroep.

1. *De dierenartsenpraktijk heeft een actuele tarievenlijst beschikbaar waarop de tarieven staan voor de meest voorkomende behandelingen en diensten[5] (zie bijlage 3 voor een voorbeeld).*

De tarievenlijst moet makkelijk vindbaar zijn, zowel op de website als in de wachtkamer. In de wachtruimte kan ook verwezen worden naar een digitale tarievenlijst. In de actuele tarievenlijst omschrijft de dierenartsenpraktijk eventuele pakketprijzen met specificatie van inbegrepen zorg. Wanneer er sprake is van variabele kostenfactoren (zoals gewicht, risicoprofiel en aanvullende zorg) dan zijn die transparant in de tarievenlijst opgenomen.

2.1.2 Communicatie over kosten

Kosten maken een integraal onderdeel uit van de besluitvorming over een diergeneeskundige behandeling of een diagnostisch traject. Eenduidige kostencommunicatie voorkomt misverstanden en klachten achteraf, het bevordert de therapietrouw en ondersteunt het proces van gedeelde besluitvorming.

2. *Op verzoek van de dierhouder geeft de dierenartsenpraktijk een (mondelinge of schriftelijke) kostenraming af (inclusief btw), zie bijlage 4 voor een voorbeeld.*

Dierhouders kunnen te allen tijde vragen om een kostenraming. De aanbeveling is om voor bedragen boven de 500 euro een schriftelijke kostenraming op te stellen. Afhankelijk van de aard van de aangeboden zorg kan de kostenraming een totaalprijs bevatten of een te verwachte bandbreedte.
De dierenartsenpraktijk kan voorafgaand aan de behandeling om een aanbetaling vragen.

[5] zoals consulten, vaccinaties, standaard operaties (castratie/sterilisatie), microtransponder plaatsen, kosten van een diergeneeskundig voorschrift (recept).

3. *Als tijdens een behandeling of een onderzoek de kosten (onverwacht) aanzienlijk stijgen ten opzichte van de kostenraming, meldt de dierenartsenpraktijk dit tijdig en met een duidelijke toelichting aan de dierhouder, tenzij dit redelijkerwijs niet mogelijk is.*

De aanbeveling is om bij bespreking van de kostenraming de houder te vragen bij welke overschrijding het wenselijk is contact op te nemen en dit in de raming op te nemen. Daarmee wordt onduidelijkheid achteraf voorkomen.

4. *De dierenartsenpraktijk verstrekt voor zijn diensten en producten een gespecificeerde factuur waarop de btw afzonderlijk is vermeld.*

2.1.3 Eigenaarschap dierenartsenpraktijk en verwijzingen

Transparantie over eigenaarschap van de dierenartsenpraktijk en de werkwijze bij verwijzingen voorkomt belangenconflicten en versterkt het professioneel handelen van de veterinaire beroepsgroep.

5. *De dierenartsenpraktijk informeert dierhouders op duidelijke en toegankelijke wijze, bijvoorbeeld via de website, over:*
   - *Wie of welke partij(en) eigenaar is/eigenaren zijn van de praktijk;*
   - *De relatie met relevante (externe) laboratoria, crematoria, apotheken en specialisten wanneer deze onderdeel zijn van hetzelfde (moeder)bedrijf;*
   - *Het reguliere dienstenaanbod, spoeddiensten en eventuele opnamemogelijkheden.*

2.1.4 Klachten en verwachtingenmanagement

Professioneel handelen omvat ook het zorgvuldig omgaan met verwachtingen en klachten van dierhouders. Een heldere uitleg over onzekerheden in de diergeneeskunde kan teleurstellingen voorkomen.

6. *De dierenartsenpraktijk hanteert een toegankelijke klachtenprocedure die duidelijk gecommuniceerd wordt via de website en indien nodig ook mondeling.*

Voor geschillen tussen de dierenarts dan wel de dierenartsenpraktijk met de klant is het aan te bevelen dat partijen zich inspannen tot een voor beide partijen bevredigende oplossing te komen, eventueel met de hulp van derden. Het is aan te bevelen dit in Algemene Voorwaarden voor Consumenten en Klanten op een toegankelijke wijze te communiceren.

7. *De dierenartsenpraktijk treft financiële voorzieningen, zoals een beroepsaansprakelijkheids-verzekering, waarmee cliënten gecompenseerd kunnen worden voor schade die aantoonbaar voortkomt uit fouten of omissies in de dienstverlening.*

Dierenartsenpraktijken mogen een client met opgaaf van redenen weigeren en de relatie met een cliënt schriftelijk beëindigen. Aan dieren in nood moet altijd eerste hulp worden verleend, tenzij de veiligheid van veterinaire professionals in het geding is.

2.2 Verantwoordelijkheden veterinaire professionals

2.2.1 Diagnostiek en behandeling

Voor veterinaire professionals vormt klinisch redeneren de kern van diergeneeskundige besluitvorming. In de dagelijkse praktijk betekent dit veel aandacht voor de communicatie met dierhouders over de diagnostische- en behandelmogelijkheden, de verwachte uitkomst en de eventuele risico's en beperkingen van bepaalde onderzoeken of behandelingen. Een transparante uitleg versterkt het vertrouwen en ondersteunt realistische verwachtingen.

8. *De dierenarts bespreekt de relevante diagnostische- en/of behandelmogelijkheden en houdt daarbij rekening met de omstandigheden van dier en dierhouder (contextuele zorg).*

De dierenarts onderzoekt daarbij welke informatie de dierhouder nodig heeft om een weloverwogen beslissing te kunnen nemen en stemt de informatievoorziening daarop af. Het doel is om de diergeneeskundige zorg af te stemmen op zowel de gezondheidstoestand en de behoeften van het dier als op de omstandigheden, mogelijkheden, wensen en voorkeuren van de dierhouder, om zodoende contextuele zorg oftewel zorg op maat te kunnen leveren.

9. *De dierenarts legt relevante diergeneeskundige gegevens[6] inclusief eventuele afspraken met de dierhouder vast in het patiëntendossier. Op verzoek van de dierhouder wordt een kopie van het patiëntendossier verstrekt.*

2.2.2 Geïnformeerde toestemming voor diagnose en behandeling

Een geïnformeerde toestemming van de dierhouder ("informed consent") is van essentieel belang voor het starten van een diagnose- of behandeltraject. Hiervoor is het nodig dat veterinaire professionals zorgen dat dierhouders de (medische)informatie begrijpen, zodat zij een weloverwogen keuze kunnen maken. De dierenarts en de dierhouder besluiten vervolgens samen wat de best passende behandeling voor het dier is.

10. *De behandelend dierenarts vraagt expliciet toestemming voor diagnostiek en/of een behandeltraject, nadat relevante opties, verwachte risico's en kosten zijn toegelicht.*

In principe voldoet voor een behandelovereenkomst een mondelinge toestemming van de dierhouder maar in bepaalde gevallen kan het gebruik van een toestemmingsformulier nuttig zijn *(zie bijlage 5)*. De behandelend dierenarts kan deze taak delegeren aan een paraveterinair maar blijft zelf eindverantwoordelijk.

11. *Bij wijzigingen in het diagnostisch- en/of behandelplan bespreekt de behandelend dierenarts (of diens collega) dit tijdig met de dierhouder en legt deze vast in het patiëntendossier, tenzij anders is overeengekomen.*

[6] Het Patiëntendossier bevat over het algemeen informatie over: de anamnese, het lichamelijk onderzoek, de (waarschijnlijkheids)diagnose, de behandeling, de voortgang van de behandeling, het operatieverslag, uitslagen van laboratoriumonderzoeken en diagnostische beeldvorming.

In het geval van levensbedreigende spoed gaat de aandacht van de dierenarts of de paraveterinair in eerste instantie uit naar stabilisatie van de patiënt. Het is dan niet altijd mogelijk om vooraf toestemming te vragen voor diagnostiek en behandeling en om de bijbehorende kosten te bespreken. Na eerste opvang van de patiënt wordt dan alsnog toestemming gevraagd voor een vervolg op het diagnose- en behandeltraject. Voor wilde dieren of dieren zonder eigenaar geldt dat de aanbieder geen toestemming hoeft te geven, maar beslist de dierenarts in het belang van het dier (indien van toepassing in overleg met de dierenambulance of de opvanglocatie).

2.2.3 Voorschrijven van diergeneesmiddelen

Dierenartsen zijn verantwoordelijk voor het zorgvuldig, doelmatig en transparant gebruik van diergeneesmiddelen. De dierenarts onderbouwt de keuze voor een diergeneesmiddel altijd vanuit een klinische indicatie, na een klinisch onderzoek of andere behoorlijke beoordeling van de gezondheidstoestand van het dier. Indien gewenst kunnen dierenartsen voor voorschriftplichtige diergeneesmiddelen (URA/UDA) een voorschrift (recept) opstellen, op basis waarvan een humane apotheker het diergeneesmiddel mag afleveren. Voor het opstellen van een diergeneeskundig voorschrift volgt de dierenarts de geldende wettelijke kaders[7].

12. *Wanneer een dierenarts een diergeneesmiddel heeft voorgeschreven kan op verzoek van een dierhouder dit diergeneeskundig voorschrift worden afgegeven.*

De dierenarts bepaalt op basis van diergeneeskundige gronden welk diergeneesmiddel in welke hoeveelheid wordt voorgeschreven. Dat geldt ook voor eventuele herhaalvoorschriften. In principe schrijft de dierenarts niet meer voor dan nodig is voor de behandeling. De dierenarts kan voor het opstellen van een (herhaal)voorschrift kosten in rekening brengen.

[7] LVVN nieuwsbrief 1 – Het diergeneeskundig voorschrift m..b.t. Diergeneesmiddelenverordening EU 2019/6: https://www.rvo.nl/sites/default/files/2026-04/260407%20Nieuwsbrief%201%20-%20Het%20Diergeneeskundig%20Voorschrift.pdf

3. Definities

De definities zijn gebaseerd op de definities zoals opgenomen in de algemene voorwaarden van de betrokken partijen (CPD, KNMvD, NVFD en Vedias).

Algemene voorwaarden: algemene voorwaarden zijn één of meer bedingen die zijn opgesteld teneinde in een aantal overeenkomsten te worden opgenomen, met uitzondering van bedingen die de kern van de prestaties aangeven, voor zover deze laatstgenoemde bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd (Boek 6, art 231 BW).

Behandelovereenkomst: de overeenkomst (van opdracht) tussen de dierenarts(enpraktijk) en de cliënt tot het verrichten van diergeneeskundige diensten.

Cliënt: de eigenaar en/of de aanbieder van de patiënt in wiens opdracht de dierenarts(enpraktijk) de behandelingsovereenkomst uitvoert.

Contextuele zorg: diergeneeskundige zorg die is afgestemd op de gezondheidstoestand van het dier en op de omstandigheden, mogelijkheden, wensen en voorkeuren van de dierhouder (zorg op maat).

Dierhouder: De (rechts)persoon die het dier onder zijn of haar hoede heeft en verantwoordelijk is voor de dagelijkse verzorging, huisvesting en het welzijn van het dier. De houder is degene die al dan niet tijdelijk voor het dier zorgt, ongeacht of hij of zij ook de eigenaar is.

Dierenarts: degene die op grond van de Wet dieren bevoegd is tot de uitoefening van de diergeneeskunde en als zodanig is ingeschreven in het Diergeneeskunderegister.
Dierenartsenpraktijk: de praktijk van waaruit de dierenarts werkt, met gebruikmaking van alle (hulp) personen, waaronder begrepen maar niet uitsluitend dierenartsenassistentes, laboranten e.d., al dan niet op basis van een arbeidsovereenkomst, in welke juridische rechtsvorm en/of samenwerking dan ook. In deze standaard wordt daar waar dierenartsenpraktijk staat specifiek een gezelschapsdierenpraktijk bedoeld.

Dierenartsassistent-paraveterinair: degene die op grond van de Wet dieren bevoegd is diergeneeskundige handelingen te verrichten binnen de grenzen van diens wettelijke bevoegdheid en als dierenartsassistent-paraveterinair is ingeschreven in het Diergeneeskunderegister.
Diergeneeskundige diensten: het geheel van diagnostische onderzoeken en handelingen, invasieve en niet-invasieve behandelingen, begeleiding, advisering, keuringen, het voorschrijven, leveren of (laten) toedienen van medicamenten, het opstellen of uitvoeren van plannen en overeenkomsten, alsmede het verrichten van officiële controles, andere officiële activiteiten of andere werkzaamheden die in opdracht van of in het kader van toepasselijke wet- en regelgeving of aanwijzingen van een bevoegde autoriteit worden verricht.

Gezelschapsdier: Een gezelschapsdier, in het algemeen ook wel huisdier genoemd, is een dier dat door mensen wordt gehouden voor gezelschap, persoonlijk plezier of als onderdeel van het huishouden. In de context van spoedzorg zoals hier wordt besproken is de term 'gezelschapsdier' beperkt tot een hond, kat, vogel of 'bijzonder dier', e.g. konijn, cavia, rat, slang, etc. Paardachtigen en landbouwhuisdieren, vallen in deze context niet onder de definitie 'gezelschapsdier'.

Toestemmingsformulier: het formulier waarmee de cliënt of de dierhouder de dierenartsenpraktijk toestemming verleent voor het starten van een diagnose- of behandeltraject.

Veterinaire professional: in de praktijk werkzame personen die wettelijk bevoegd zijn de diergeneeskunde te verrichten (dierenartsen en dierenartsassistent-paraveterinairen)

Bijlage 1 Wettelijk kader

In Europese regelgeving is vastgelegd dat een consument vóór het sluiten van een (behandel)overeenkomst geïnformeerd moet worden over de totale prijs van de dienst (Consumentenrichtlijn 2011/83/EU art. 5 lid 1c). Als die prijs redelijkerwijs niet vooraf kan worden berekend, bijvoorbeeld bij een complex diagnose- of behandeltraject, dan moet de consument wel geïnformeerd worden over de wijze waarop de prijs uiteindelijk tot stand komt. Het Europese consumentenrecht voorziet op zich niet in een verplichting tot het publiceren van een prijslijst of het vooraf verstrekken van een complete prijsopgaaf. Het gebruik hiervan is echter wel in lijn met het Europese consumentenrecht en draagt bij aan transparantie communicatie over de kosten van diergeneeskundige dienstverlening.

Daarnaast beschermt de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken (Richtlijn 2005/29/EG) consumenten tegen misleidende of onvolledige prijsinformatie. Het onverwacht of achteraf in rekening brengen van substantiële meerkosten is niet toegestaan.

Voor meerkosten die tijdens de uitvoering van een behandeling ontstaan, geldt dat de consument hierover tijdig en duidelijk geïnformeerd moet worden. Bij spoedzorg is dit niet altijd mogelijk. Het EU-recht laat ruimte om prijsinformatie gefaseerd te geven en te werken met prijsmechanismen/bandbreedtes in plaats van een vaste totaalprijs. Deze ruimte is kleiner naarmate er meer tijd is om af te stemmen en naarmate de meerkosten minder diergeneeskundig noodzakelijk zijn.

In Nederland zijn deze Europese regels geïmplementeerd in het Burgerlijk Wetboek (artikel 6:230i BW) en de Wet oneerlijke handelspraktijken. Verder stelt het BW via de redelijkheid en billijkheid (artikel 6:248 BW) eisen aan substantiële kostenoverschrijdingen. Naast de wettelijke bepalingen over transparantie volgt ook uit jurisprudentie van het veterinair tuchtrecht dat van veterinaire professionals verwacht wordt dat zij transparant over de kosten van diergeneeskundige dienstverlening communiceren.

Bijlage 2 Beroepscodes en algemene voorwaarden

De diergeneeskunde is een 'vrij beroep' waarbij de diergeneeskundige dienstverlening op Europees niveau wordt gereguleerd door Richtlijn 2006/123/EG. Vanuit deze 'dienstenrichtlijn' vormt de Code of Conduct van de Federation of Veterinarians in Europe (FVE)[8] *de basis voor professionele standaarden van de beroepsgroep*. De FVE-code beschrijft de rol van de dierenarts in relatie tot het dier, de klant, het veterinaire team, de professie en het bevoegd gezag. Tevens beschrijft de FVE-code dat voor het stellen van nadere regels het nut, de noodzaak en de proportionaliteit in relatie tot het te bereiken doel goed moeten worden afgewogen. De FVE-code vormt het uitgangspunt voor nationale beroepscodes, zoals bijvoorbeeld de Code voor de Dierenarts voor leden van de KNMvD [9]. De principes over transparantie die vastgelegd zijn in deze beroepscodes zijn daarom verwerkt in deze professionele standaard.

Dierenartsenpraktijken hebben leveringsvoorwaarden op basis waarvan zij diensten verlenen aan hun cliënten meestal vastgelegd in algemene voorwaarden. Deze algemene voorwaarden bevatten standaardafspraken over onder andere de behandelovereenkomst, de omschrijving van de diergeneeskundige diensten, tarieven, aansprakelijkheid, verplichtingen en klachten. Daarmee voorkomt de praktijk dat voorafgaand aan de dienstverlening met iedere cliënt afzonderlijk opnieuw bepaalde afspraken over de behandeling moeten worden gemaakt. Hoewel het hanteren van algemene voorwaarden geen wettelijke verplichting is, hanteren veel dierenartsenpraktijken wel dergelijke algemene voorwaarden.

De KNMvD en het CPD stellen algemene voorwaarden voor consumenten en klanten beschikbaar[10]. Er zijn ook dierenartsenpraktijken die eigen algemene voorwaarden hanteren. Het is belangrijk dat deze algemene voorwaarden voldoen aan de wettelijke vereisten en bijvoorbeeld niet onredelijk bezwarend zijn. Bij het opstellen van (eigen) algemene voorwaarden is het inwinnen van juridisch advies raadzaam. Voor het van toepassing verklaren van algemene voorwaarden is het belangrijk dat de cliënt er bewust kennis van kan nemen. Dat kan via de website, bij het tot stand komen van een behandelingsovereenkomst, een intake- of toestemmingsformulier, een afspraakbevestiging of een andere schriftelijke vorm van correspondentie waarin de cliënt erop gewezen wordt dat specifieke algemene voorwaarden van toepassing zijn. Het is daarbij mogelijk via een link te verwijzen naar de digitale versie op de website van de praktijk. Een aantal onderwerpen die aan bod komen in deze standaard zijn in lijn met bepalingen uit de algemene voorwaarden van KNMvD en CPD.

[8] Federation of Veterinarians of Europe 'European Veterinary Code of Conduct: https://fve.org/cms/wp-content/uploads/FVE_Code_of_Conduct_2019_R1_WEB.pdf

[9] Code voor de Dierenarts voor leden van de KNMvD: https://www.knmvd.nl/app/uploads/2022/06/Code-voor-de-Dierenarts-2022.pdf

[10] Algemene voorwaarden KNMvD zie https://www.knmvd.nl/app/uploads/2026/04/Algemene-Voorwaarden-KNMvD-2026.pdf en Algemene voorwaarden CPD: www.cpd-online.nl

Bijlage 3 Voorbeeld prijslijst

De Europese richtlijn prijsaanduiding (Richtlijn 98/6/EG) verplicht dat prijzen richting consumenten:

- duidelijk, ondubbelzinnig en goed leesbaar zijn;
- volledig zijn (inclusief btw en overige kosten);
- direct gekoppeld zijn aan het aanbod;
- vergelijkbaarheid tussen aanbieders mogelijk maken.

Voor dierenartsen betekent dit dat een prijslijst:

- een overzicht bevat van veelvoorkomende behandelingen;
- zoveel mogelijk totaalprijzen of bandbreedtes weergeeft;
- aanvullende kosten (bijv. medicatie, spoedtoeslag) transparant maakt;
- begrijpelijk is voor consumenten zonder diergeneeskundige voorkennis.

Algemene toelichting

- Alle prijzen zijn inclusief btw.
- Uiteindelijke kosten kunnen variëren afhankelijk van diagnose en behandeling.
- Aanvullende kosten worden indien mogelijk vooraf besproken.

Dienst	Omschrijving	Tarief *Inclusief btw* (€)
Consult (standaard)	Inclusief voorgesprek, lichamelijk onderzoek, kort advies	
Herhaalconsult	Inclusief voorgesprek, lichamelijk onderzoek, kort advies	
Spoedconsult	Avond/weekend toeslag	
Vaccinaties hond/kat	Consult + vaccin + registratie	
Castratie kater	Inclusief anesthesie, ingreep, medicatie	
Sterilisatie poes	Inclusief anesthesie, ingreep, medicatie	
Castratie reu (prijs gewichtsafhankelijk)	Inclusief anesthesie, ingreep, medicatie	
Sterilisatie teef (prijs gewichtsafhankelijk)	Inclusief anesthesie, ingreep, medicatie	
Receptkosten	Schriftelijk voorschrift voor een diergeneesmiddel	
Microtransponder plaatsen	Inclusief consult + registratie	
Uitgeven dierenpaspoort	Inclusief consult + registratie	
Paraveterinair consult	Inclusief voorgesprek, begeleiding en advies door een paraveterinair.	

Bijlage 4 Voorbeeld kostenraming

Onderdeel	Omschrijving	Eenheid / hoeveelheid	Kosten (€)	BTW (€)
Consult	Standaard consult, herhaalconsult, spoedconsult of visite			
Diagnostiek	Specificatie van onderzoeken			
Medicatie	Naam, hoeveelheid			
Behandeling	Procedure/interventie			
Overige kosten	Nazorg, opname, materialen			
		Totaal		

Bijlage 5 Voorbeeld toestemmingsformulier

Diergegevens:
Dierhouder:
Diagnose/vermoeden:
Besproken diagnostische opties:
Besproken behandelopties:
Risico's/complicaties:
Kostenraming (bandbreedte):
Vervolgstappen/controles:
Toestemming eigenaar (handtekening + datum):

Bijlage 6 Achtergrondinformatie

Aanleiding

In opdracht van het ministerie van LVVN heeft onderzoeksbureau Ecorys in 2024 onderzoek uitgevoerd naar prijsontwikkelingen in de diergeneeskundige zorg[11]. Hieruit blijkt onder andere dat de tarieven voor zorg buiten reguliere openingstijden, hoewel verklaarbaar, aanzienlijk sterker zijn gestegen dan de inflatie. Om de zorg voor houders van gezelschapsdieren toegankelijk en inzichtelijk te houden heeft het ministerie van LVVN de beroepsgroepen gevraagd om een aantal projecten op te zetten:

- Professionele standaard over beschikbaarheid en normering van spoedzorg;
- Professionele standaard over transparantie in de kosten voor diergeneeskundige zorg;
- Plan van aanpak voor het opstellen en onderhouden van professionele standaarden.

KNMvD, CPD, NVFD en Vedias hebben een brede werkgroep 'Transparantie' samengesteld die de professionele standaard heeft opgesteld, getoetst bij relevante sectorpartijen en ter consultatie voorgelegd aan het veterinaire veld. De standaard beschrijft de verantwoordelijkheden van dierenartsenpraktijken en veterinaire professionals bij het bevorderen van transparantie in de organisatie en de kosten van diergeneeskundige zorg.

Reikwijdte

De professionele standaard over transparantie heeft betrekking op gezelschapsdierenpraktijken. Het biedt kaders en normen voor de verantwoordelijkheden van DAPs en individuele veterinaire professionals. Hiermee sluit de standaard aan bij de focus van het Ecorys-onderzoek en het onderzoek van de Autoriteit Consument & Markt (ACM). Hoewel zich binnen de paarden- en landbouwhuisdiersector vergelijkbare knelpunten kunnen voordoen, zijn de verschillen tussen de sectoren dusdanig groot dat zij buiten de reikwijdte van deze standaard vallen.

Inhoudelijke kaders

De standaard beoogt in elk geval kaders en normen te stellen voor de volgende punten:

- De verantwoordelijkheden die DAPs hebben bij het bevorderen van transparantie;
- De manier waarop DAPs hierover communiceren met hun klanten;
- De verantwoordelijkheden van veterinaire professionals in communicatie en besluitvorming over diergeneeskundige diensten, inclusief bijbehorende kosten.

[11] Onderzoek naar de prijsontwikkelingen in de diergeneeskundige zorg, Ecorys 2024: https://open.overheid.nl/documenten/ededе1a5-35f1-41c2-83a1-c81e17e10b63/file

De standaard besteedt ook aandacht aan het belang van geïnformeerde besluitvorming en contextuele zorg. Hoewel communicatievaardigheden en consultatietechnieken daarbij van groot belang zijn vallen deze aspecten buiten de scope van deze standaard.

Deze standaard richt zich niet alleen op het professioneel handelen van de individuele veterinaire professional, maar legt tevens verantwoordelijkheden bij DAPs en praktijkeigenaren. Daarbij verdient aandacht dat het veterinair tuchtrecht zich momenteel primair richt op toetsing van individuele veterinaire professionals. Voor een effectieve werking en handhaving van deze standaard is het wenselijk dat DAPs invulling geven aan organisatorische verantwoordelijkheden en dat deze onafhankelijk kunnen worden getoetst. De implementatietermijn voor de standaard is 2 jaar na publicatie. De inhoud van deze standaard kan op basis van een evaluatie tussentijds worden bijgesteld.